

GALATZÓ

Revista cultural de Puigpunyent i Galilea

REVISTA
MENSUAL

ANY-III

Xe Aniversari Ajuntaments Democràtics

MAIG
1989

N° 31

ASSOCIACIO DE PREMSA FORANA
Princesa, 24
07240 SANT JOAN

II Setmana del Llibre. Puigpunyent-89

GALATZO

**PUBLICACIO
MENSUAL**

dipòsit legal: pm 431/86
es racó-pl. lleó XIII s-n
07194 PUIGPUNYENT
edita: grup s'arbre
consell de redacció

Biel Frau
 Antoni Betti
 Miquel Mora
 Bartomeu Moragues
 Xesca Ramon
 Pere Barceló
 Joan Martorell

equip de col·laboradors

Margalida Horrach
 Magdalena Balaguer
 Tolo Morey
 Ernest Fuster
 Antoni Garau
 Antoni Ginard

administració

Maria Matas

exemplar 125 pts
subscriptors 100 pts

Imprimeix

Informacions Llevant
(Manacor)

dels articles publicats
en aquesta revista sols
en són responsables els
seus autors.

Editorial

Arrel del consentiment entre les diferents forces polítiques d'un país que acabava de sortir d'una dictadura de quasi bé quaranta anys, va nèixer la Constitució espanyola de 1.978, Carta Magna que constitucionalitza i democratitza els Ajuntaments en el seu article 140.

Al 1.979, l'any següent, el Governador Civil de les Balears ja no va poder assenyalar el que seria batlle de Puigpunyent i Galilea, ni cap d'altre poble, la nostra Llei Fonamental ho impedia. Els Ajuntaments eren a la fi democràtics. I d'això en fa ara deu anys.

Fa ja deu anys que els habitants de Puigpunyent i Galilea tornem votar els nostres representants a S'Ajuntament i, indirectament, els nostres batlles.

Concretament, el primer batlle d'aquesta nova, i esperam que definitiva etapa democràtica, al nostre poble fou Antoni Colom Ferrà, al front de S'Agrupació Independent, que va repetir batllia quatre anys després també com a cap dels Independents.

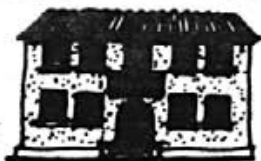
Aquesta mateixa Agrupació d'electors va tornar sortir elegida ara fa dos anys, però amb un nou cap de llista, Antoni Arbona Pujadas.

Cal destacar l'evolució del partit opositor al majoritari als Consistoris d'aquests deu anys ara celebrats. D'aquests tres Ajuntaments de que hem gaudit (i gaudim encara del darrer), al primer, el paper de l'oposició va correspondre a l'UCD, i als dos darrers al PSOE, partit en alça al nostre poble (en vistes dels resultats electorals), que tot i només tenir en desvantatge un regidor a l'actual Consistori en relació a la majoria Independent, han optat per una posició gairebé pasiva en el seu paper.

També cal destacar la manca en aquests deu anys a les nostres eleccions municipals, d'un partit amb marcada tendència conservadora o de dretes.

Des d'aquí, molts anys a la Democràcia.

CASA de la VILA

HOMENATGE A MESTRE MIQUEL FLORIT DE "SA TAULERA"

En el marc de la II setmana del llibre es va retre un senzill homenatge al que fou Batle de Puigpunyent del 26 de juliol al 22 de novembre de 1936.

L'acte que es celebrà dia 21 d'abril al saló de sessions de la Casa de la Vila, comptà amb la presència de la seva esposa Remedios i de varis fills i nêts. Tenia com objectiu expressar el sentiment d'agraïment del poble a la persona que va impedir amb la seva valenta i decidida actitud l'afusellament de vint-i-sis puigpunyentins durant els primers mesos de la guerra civil, aconseguint canviar la pena capital per l'empresonament.

Els qui varen conèixer a Mestre Miquel de "Sa Taulera" asseguruen que fou un home just i humà, impulsà l'esport local i construí el camp de fútbol des Joncà. Després a Palma, treballà com a portuari i sempre tengué un tracte preferencial cap als puigpunyentins.

La gran humanitat de mestre Miquel cal esser recordada i en quedarà testimoni a la roca de l'entrada a la plaça de l'Ajuntament on s'hi ha col·locat una rajola que diu: "A mestre Miquel Florit de Sa Taulera, Batle del 26 de juliol de 1936 a 22 de novembre de 1936, per la seva humanitat a moments tan greus. Puigpunyent Abril 1989".

PLA D'OBRES I SERVEIS 1989

L'Ajuntament acordà a la sessió plenària celebrada dia 10 d'abril

solicitar al Consell Insular de Mallorca la inclusió a l'esmentat Pla d'obres i serveis de l'asfaltat dels següents carrers de Galilea: Sa Font, Ses Alzinetes, Can Pera, Sa Cova des Eous, Sa Mola Gran, S'Escopidor, Es Pins (2ª fase) i Can Fonya, amb un pressupost total de 17.075.109 pessetes. Així mateix se sol·licita la construcció del carrer d'enllaç de Sa Travessia amb el Camí de Sa Vela, per darrera la futura Casa de Cultura, previst a l'actual Pla General d'Ordenació Urbana, amb un pressupost de 4.602.803 pessetes.

JUTGE DE PAU

Acabat el termini per a la presentació d'instancies sol·licitant el nomenament de jutge de pau, s'en presentaren les de Pere Barceló, Rafel Ramon, Catalina Campins, Joana Balaguer, Isabel Mª Font i Miquel Font.

No fou possible consensuar el nomenament i cap dels candidats obtingué la majoria absoluta necessària per accedir al càrrec. Com a jutge titular Pere Barceló tingué 4 vots i Rafel Ramon 3 vots. Per a jutge substitut Rafel Ramon tengué 4 vots i Catalina Campins 3 vots.

Ara serà el Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Autònoma qui efectuarà el nomenament.

SUBVENCIÓ A LES MONGES DE PUIGPUNYENT.

Al Ple celebrat dia 10 d'Abril es va acordar concedir, amb el vot en contra del Grup Socialista, una subvenció de 25.000 pessetes anuals a les monges Agustines de Puigpunyent per la feina de caire social que fan al poble amb la guarderia infantil i el menjador.

EL RETRAT.

Aquest home que ens ocupa el retrat d'aquest mes és mestre Guillem Bordoy, pare d'en Francesc Bordoy i el que ara, ens està contant la vida del seu pare de quan se'n va anar a les Amèriques.

El seu pare va sortir de Mallorca, per primera vegada, el 14 d'Agost de 1917, i no va ésser dels més sortats, ja que amb tres anys que va viure per aquelles terres, fent feina de carboner de nit i dia sense conèixer ni dissabtes ni diumenges, idò així, tan sols va poder tornar amb cent duros, amb els quals, va poder comprar un trosset de terra pel Camí de Son Puig.

A l'alegria de la tornada, se li va tenir que afegir la de la desgràcia, ja que en arribar a casa seva, es va trobar amb una filla que havia mort degut a la rosa.

L'any 22 se'n tornar, i va estar dos anys més fent carbó, aconseguint reunir d'aquesta manera 700 duros i això, amb tan mala sort que, quan ja havia fet el giro de cap a Mallorca, els bancs varen quebrar perdent, d'aquesta manera, els doblers podent tornar, gràcies a que ja tenia el billet tret.

És així, que va poder estar dos anys més a Mallorca i ja llavors, se'n va tornar a Bons Aires que, per aquells temps, deien que feien doblers amb molt poc temps.

Aquesta vegada, hi va anar amb mestre Tomeu "Xesc" i varen romandre a una possessió de missatges. La finca, era d'un Guardia Civil que, per cert, havia estat a Puigpunyent.

A n'aquella possessió, no ho tingueren malament, menjaven carn cada dia i no feien un excés d'hores per la feina.

Hi estaren dos anys, i al darrer de tots, feren una collita boníssima de blat ja apunt de segar, que el tenien a miges amb el Senyor que els hi volia donar mil duros a cada un, en tant de que volguessin vendre la seva part i veient tan bona anyada no ho volgueren vendre i el vespre, abans de segar, va fer tal calambrixada, que va fer perdre tota la collita.

Amb la moral pels peus i les butxaques ben buides, varen decidir tornar a Mallorca, concretament a Puigpunyent, per començar el que seria una altra nova vida.

Toni

Dins Les Paelles.

De primer. ARROS DE MARISC.

Primerament, donam voltes i més voltes a les gambes dins una greixonera amb oli llavors, sofregim les boques de cranc, sípies i cupinyes.

Afegim sal, prebe bó i aigua. Hi posarem un grapat de pesols i, també, musclos.

Quan ja sigui ben cuit, hi tirarem l'arròs i ja al darrer, afegirem les gambes i un picat d'all i jullivert.

De segon. CONILL I BOQUES AMB Ceba.

Sofregirem el conill dins una greixonera amb oli calent. I quan sigui mig cuit afegirem les boques.

Hi posarem sal, prebe bó, herbesana, moradui, tomàtiga i una copeta de conyac.

Ho deixarem uns minuts al foc i després, apagarem el foc.

Hem de fregir la ceba apart, per llavors mesclar-ho tot, perquè acabi de coure i quasi al final, hi afegiem un picat d'all i de jullivert.

Això sí, fent-ho tot amb poc foc.

Arros

CARTES AL DIRECTOR

Sr. Director

Denunciam des d'aquí un fet que succeí el passat dia 6 d'abril; és prou representatiu de la situació lingüística i social que patim els ciutadans mallorquins "salvaguardats" per la Policia Nacional.

Aquesta mateixa carta l'adreçam als següents diaris: "Balears" "Diario de Mallorca", "El Día 16", "Última Hora", "Avui", "El País" i "Diari de Barcelona" entre d'altres. Tan de bo que els nostres diaris la publiquin!.

El jove mallorquí Pere Massutí de 26 anys, fou amenaçat i portat a Comissaria per contestar a una parella de la Policia Nacional en català, llengua que, a més de ser la seva pròpia, és oficial a les Illes.

Els fets succeïren així: després d'aturar-lo en mig del carrer del Sindicat cantonada Llongeta, a les 14'30 hores, li demanaren que s'identificàs (cosa que féu amb el document d'identitat) i davant la seva negativa a parlar en espanyol i argumentar que tenia dret d'usar la nostra llengua a ca nostra i en tot moment, el "catxearen" d'alt a baix i l'insultaren. La situació entre Pere i els dos agents es continuà fent tensa, fins que va arribar a un punt on ell els demanà la seva identificació com a policies. No ho feren i aleshores li digueren que l'afer es resoldria a la Comissaria, on se l'emportaren.

Per entrar allà el sempentejaren de mala manera, i un d'ells es tregué la porra i digué: "te voy a partir las costillas".

En mig de sis policies, dins una sala, fou víctima una altra vegada d'insults, d'escarnis i de tota casta de befes: "Polaco", "hijo de puta", "puta mallorquí", "no te quedará ni un hueso sano"

Cap dels sis policies tampoc no es volgué identificar.

Quan va demanar què podia fer per denunciar el tracte que havia sofert, li digueren que, "si lo hacía en español podía dirigirse allí mismo en Denuncias y si lo hacía en catalán o mallorquí que fuera al Juzgado de Guardia, al Consell o donde quisiera".

El mateix dia fou presentada la corresponent denúncia al Jutjat de Guàrdia.

Tenim proves que no tots els policies nacionals actuen d'aquesta manera; els qui no ho fan així, que no se sentin al.ludits
Atentament,

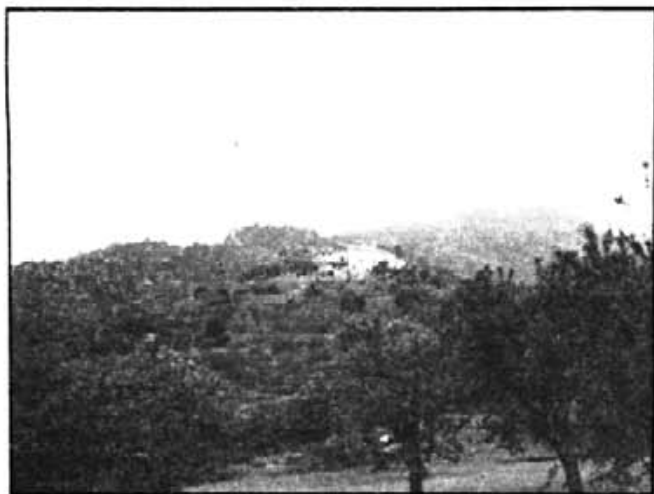
és impossible sobre el que succeirà o serà tema de discussió en un futur immediat, però consider molt probable que se xerri dels temes que hi ha a continuació i, per això mateix, vull ja començar a tractar-los, amb el risc que sempre suposa xerrar d'allò que vendrà.

PEDRERA DE SON COTONER

Quan venim de Palma i hem passat " Ses pedreres ", veim que tot va canviant.

El paisatge es fa agradable, la carretera està millor, la circulació és més tranquil·la.

Per això, no ens podem fer a la idea de que un dia, no molt llunyà, una d'aquestes pedreres pugui estar dins el nostre terme, roegant la muntanya de Son Cotoner d'Avall i part del nostre municipi.

Pot ser, no estigui en les nostres mans poder fer res per evitar el desastre que suposaria tenir una pedrera al nostre municipi, però si podem prendre consciència de lo greu que seria pel nostre entorn.

Tenim molts d'elements en contra.

Els organismes autònoms han de decidir i, casualment, el grup majoritari no té implantació al nostre municipi.

El mateix, no és turístic i, per tant, el seu paisatge no és tan valios ni necessita d'estar protegit.

Estam molt aprop de les pedreres actuals i la de Son Cotoner podria aprofitar tota la infraestructura existent.

Per a més fer, la pedra d'aquí, és de bona qualitat.

Però davant aquesta realitat i els arguments tècnics, hi ha el sentiment de tot un poble (ja donat a conèixer, en el seu moment, amb una recollida de firmes) per la pèrdua important que suposaria el tenir una pedrera aquí.

Aquest paisatge no té preu per noltros i, per tant, no volem sentir xerrar de que, si S'Ajuntament digués que sí, podria demanar tot el que volgués, ja fos pista tapada, depuradora, etc....

Ens hem d'estimar més que els problemes s'arreglin a poc a poc que molt aviat i, sobretot, sense crear-ne de nous.

FESTES DE LA MARE DE DEU D'AGOST

Estam a pocs mesos d'Agost i l'únic que sabem de les Festes és que, enguany, no les organitzara el Patronat de Cultura.

La noticia és més que preocupant, no pel fet de que aquest Patronat renunciï a la seva organització, sinó perquè aquesta renúncia se sap amb molt poc temps per poder trobar un possible substitut.

El que pareix que el nostre Consistori desconeix, és que els temps han canviat i les Festes Patronals ja no són lo que eren.

Abans, amb poques atraccions i poques pessetes, es podien fer unes bones Festes.

Ara, qualsevol espectacle que se pugui dur, ja l'hem vist moltes de vegades a la televisió. A més, tenim molts de cotxes per poder anar al poble veïnat a veure el que segur seran, unes millors Festes.

Aquests raonaments, ens podrien donar ja la primera idea:

L'esforç més important de les Festes hauria d'estar dirigit als nostres vells i als nostres nins, dos grups molt agraïts a tot lo que es faci per ells.

La segona idea a tenir en compte, és que s'ha d'intentar organitzar activitats de "bulla", amb participació de la gent jove.

Això és molt important.

El tercer punt hauria de ser, cercar que

els protagonistes siguin del poble mentre sigui possible.

Però l'únic que crec pot salvar les Festes d'enguany, és que tots els grups del poble facin un esforç de col·laboració, fent-se càrrec, al menys, de qualque part del programa, començant pel mateix Patronat de Cultura, Clubs Esportius, Teatre, Ball de Bot, etc....

Si S'Ajuntament a l'hora d'organitzar les Festes, es troba sense l'ajuda dels grups indicats, molt probablement, tendrem les Festes menys populars de fa molts anys.

Si passàs això, hauria arribada l'hora de canviar tota l'estructura de les Festes i hauríem de començar a xerrar de confreres, de fer tornar pagar entrades...

Per acabar, crec que ha estat una equivocació per part del Patronat de Cultura, el no haver donat una explicació de l'actitud pressa.

I esperem que, darrera aquesta decisió, no s'amagui una pèrdua d'il·lusió, un despreci per uns actes més populars que culturals o problemes amb S'Ajuntament o impossibilitat de trobar persones disposades a "perdre" temps en les Festes.

Per altra part, a lo millor convé que S'Ajuntament estudiï amb atenció tot això i ho valori així com toca a l'hora de subvencionar activitats del Patronat de Cultura.

UN NOU GRUP POLITIC ?

Pareix ésser, que han començat les gestions per a posar en marxa una nova formació política en el nostre poble, concretament el Partit Popular i, per si això fos veritat, vull fer unes consideracions damunt aquest fet important per la vida municipal:

a).- L'aparició d'un nou grup suposaria el final d'un bipartidisme absurd i, a les eleccions, és molt possible que ningú obtingués la majoria absoluta i, per tant, hauríem d'assitir a pactes per votar el batlle i definir la gestió municipal.

b).- Es podria esperar que mitjançant

aquest grup, poguessin tenir accés a S'Ajuntament persones vàlides que, fins ara, no ho han fet per falta d'identificació amb cap dels grups existents.

c).- Aquest nou grup, podria tenir una activitat constant i no, com succeeix a vegades, que les formacions fan una feina molt intensa quan hi ha eleccions, però després, quan comença la tasca de veritat, desapareixen.

d).- Confiem però, que aquest nou grup no sigui tan sols una sucursal per a replegar vots pel partit.

e).- Esperem que els seus futurs possibles components tinguin un vertader esperit de servei al poble i que no s'apunten a la llista per poder prosperar dins un grup d'implantació nacional i que controla la Comunitat Autònoma.

f).- Confiem, això sí, que els tres grups no es dediquin només a berallar-se entre ells, sinó que mirin més els problemes del poble i menys els interessos de partit.

g).- Si no hi hagués cap candidatura que obtingués la majoria, el futur batlle ho hauria de fer molt bé per no provocar vots de censura i això, podria ésser molt positiu.

h).- De totes maneres, no deixara de ser curiós, el seguir la campanya electoral i veure com s'arregla cada grup per oferir el millor programa, sense que doni la impressió d'haver copiat.

Per acabar, ja només dir que lo important són les persones i no els grups, i que cap grup farà tornar bó un mal element.

Per això, que ningú es deixi enganyar per una campanya electoral i acostumem-nos a analitzar nostros mateixos lo que passa i treure les pròpies conclusions.

I, sobre tot, no valorem un partit o una persona per lo que diu o fa durant la campanya electoral que té, com a únic objectiu, el fer vots.

Antoni Betti Moragues.

GALILEA

SES TIMBES

Uep !. Com va tot, vos va bé ? . Esper que sí. A noltros ens va bastant bé i per cert, avui vos informarem d'una xerrada que varem tenir amb en Manolo Pintefio, el nostre batlle " pedani ", la persona que fa que a poc a poc vagin canviant les coses a Galilea.

El mateix, ens ha anat introduint una sèrie de millores com poden ser la Taula de S'Escupidor, l'escalonada al camp de futbol, etc i el qui també té projectades millores de més importància, com el del nou enllumenat públic, com el d'una Casa del Poble, l'asfaltat de carrers, etc ...

D'aquestes mateixes coses, en varem parlar amb ell :

— La instal·lació del nou enllumenat públic, amb quin punt es troba ?.

Tot està en marxa, les faroles s'han de dur de la Península i supòs que ja no deu faltar molt perquè arribin, mentres tant, se segueix amb la instal·lació i pens que, si tot va bé, a principis de Juny tot estarà instal·lat.

— Hi ha hagut qualche variació dins el projecte inicial ?.

Sí, una molt important i que molta gent no sap. I és que en principi el projecte de les faroles eren de vuitanta-cinc i ja hem tingut que passar a cent i busques.

El que en pessetes suposa un increment d'unes 600.000 a 700.000 pessetes més del pressupost inicial.

— Quin tipus de faroles seran i quin funcionament tindran ?.

El sistema de les faroles és doble, és

a dir, hi ha dues bombilles que quedaran enceses a l'horabaixa, i a les dotze del vespre tan sols una s'apagarà.

Malgrat que la lluminositat no sigui tanta, al menys s'aconseguirà que no hi hagi punts del carrer totalment obscurs.

Serà aquesta un tipus de farola clàssica molt parescuda a les instal·lades a Puigpunyent i que afavorirà l'entorn

Manolo Pintefio, batlle de Galilea.

— Després d'haver fet el projecte de la Casa del Poble, quina passa s'està tramitant ?.

Una vegada que ja tenim el projecte, ja només estan pendents de les subvencions que puguin arribar del Consell. Hi ha molts de milions que gastar i necessitem de l'aportació del Consell.

— Quina utilitat es preté aconseguir d'aquesta Casa del poble ?.

La idea de fer una Casa sorgir d'unes

conversacions, unes reunions on es va exposar la necessitat de tenir un dispensari pel metge, un local municipal per així poder tenir els serveis de S'Ajuntament molt més aprop dels galileus, una sala polivalent a on s'hi podran fer reunions, s'hi podrà anar a estudiar, en definitiva, una sala d'entreteniment per a poder-hi passar el temps.

I és clar, veient la impossibilitat de comprar o alquilar casa alguna per part de S'Ajuntament, es va arribar a un acord amb la Parròquia per la cesió dels terrenys per un termini de 25 anys, naturalment, renovables.

— Ens podries donar una data del començament de les obres ?

Si tot va bé, i la subvenció queda inclosa dins els pressuposts d'aquest any, i crec que serà així, la subvenció arribarà per a finals d'aquest any, per Octubre o Novembre, i una vegada que arribi s'haurà de fer el contracte de les obres. És a dir, començaran a principis de l'any que vé si tot va bé. Ja que de la teoria a la pràctica n'hi ha un bon tros.

— Passant ja a un altre tema Manolo, ens han arribat comentaris de que s'han d'asfaltar els carrers de Galilea.

Si, és veritat. Amb l'enginyer ens vàrem passejar un parell de vegades pels carrers del poble i vàrem trobar que hi havia 14 carrers que esteien en molt mal estat i que eren necessaris asfaltar.

— Però tant de carrers, no suposaran una despesa de doblers molt forta ?

Si que ho és, i és que el pressupost arriba a un total de 30 milions de pessetes.

I ja vàrem rebre en el seu moment, una telefonada del Consell dient-nos que els doblers no esteien disponibles.

— Idó adéu asfaltat de carrers !.

No que va, ni aprop fer-hi. Sabem del Consell que estant disposat a fer l'asfaltament dels carrers per mitjà de dues fases.

Una primera fase i que ja està projectada, podran asfaltar els quatre carrers principals que els pobres, bé ho necessiten.

I llavors una segona fase, ja per l'any que vé, i que seria l'asfaltat de la resta de carrers.

— I que passa amb el Cami des Pins ?.

Aquest Cami ja hauria d'estar asfaltat, però la Casa amb la que tenim el contracte encara no ho ha fet, per lo que ens esteim posant en contacte amb ella, per sobre el que ha succeït.

A la foto bé es pot apreciar, el lamentable estat en que es troben els carrers de Galilea.

— Quins projectes tens més pensats ?.

Un que també crec que és molt important de cara als joves és el del camp de futbol. Arreglar les porteries i, sobretot, adequar el camp per poder-hi practicar altres esports.

Gràcies Manolo.

NOTICIA.

Han deixat de fer renou i de croixir els darrers bancs de la nostra església, ja vells i bastants destrossats han estat substituïts per uns d'altres regalats per la Parròquia de Sant Sebastià de Palma, en total 10 bancs.

Enhorabona al capellà que ja bona falta ens feien.

Bar Parroquial

ESPECIALIDAD EN PLATOS COMBINADOS
Y TAPAS VARIADAS

PLAZA FIO XII

TEL. 61 41 98

GALILEA

II SETMANA DEL LLIBRE

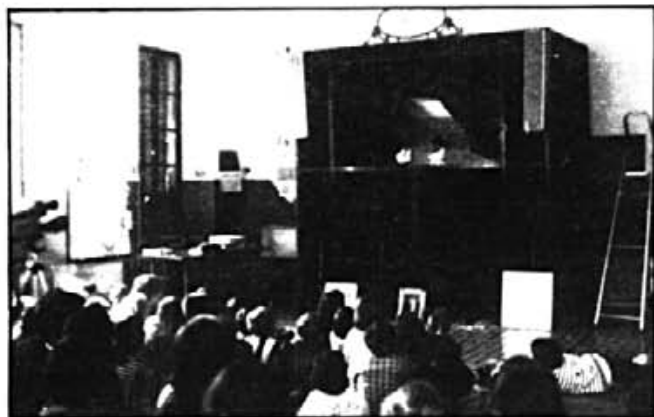
Del 17 al 23 d'Abril i durant tota la setmana, S'Ajuntament va organitzar per segona vegada consecutiva, la II SETMANA DEL LLIBRE.

El mateix programa, molt novedós en relació al de l'any passat, va estar constantment marcat per dos protagonistes, el llibre i l'al·lot.

Durant tota la setmana, els nins de cases monges i els del Col·legi Públic, varen treballar diferents aspectes del llibre, els quals varen estar exposats al Saló de Sessions de la Casa de la Vila.

El Dimarts, els joves varen anar a fer una visita-excursió a la impremta d'en Tomàs Graves a Deià, a on varen poder conèixer el procés que s'ha de seguir per imprimir un llibre..

Dijous horabaixa, varen tenir lloc te-resetes a S'Escola, a càrrec de ja dues veteranes dones. "Putxinel·lis", va posar en escena els "Tres Tranquils".

De com s'ho varen passar els al·lots, la foto no diu tot.

Divendres a vespre, al Saló de Sessions de la Casa de la Vila va servir com a escenari de la projecció del film, " Fahrenheit 451 ". Un film, que va tractar com a protagonista al llibre.

El mateix, tractava de la lluita d'unes determinades persones per no deixar desaparèixer els llibres, els quals eren cremats. Es va arribar a tal punt, que hi va haver persones que s'amagaven als boscos i s'aprenien un llibre de memòria i una vegada après, es cremava.

Era aquest el triomf del llibre que es resistia a desaparèixer.

Antoni Serra, amigablement conegut com " Mosqueiro ", va donar lloc a un interessant col·loqui - debat sobre el film amb el públic.

No oblidam no, el fet de que abans del començament del film tingués lloc, per primera vegada, un especial homenatge.

Es va presentar al poble, una rajolaceràmica, i que noltros ja consideram històrica, en record i agraïment a Mestre

De dia 17 a dia 23 d'Abril de 1989

Miquel Florit de " Sa Teulera ", i que va comptar amb l'assistència de familiars i de la seva viuda.

Aquest home, va ser batlle del nostre poble en els difícils mesos del començament de la ja tristament famosa, Guerra Civil.

Mestre Miquel Florit.

La mateixa rajola - ceràmica, està ara aferrada a una roca de la Plaça de S'Ajuntament.

Des d'aquí, enhorabona a qui pertoqui, per aquesta tan brillant idea i a la que la REVISTA GALATZO, li desitja una continuïtat.

Així també, volem agrair als familiars de Mestre Miquel, les facilitats que ens han donat a l'hora de poder aconseguir una foto de l'homenageat.

El Dissabte migdia, els nins i nines varen poder escoltar a Sa Biblioteca a l'escriptor Miquel Rayó, el qual els va amenitzar amb un grapat de contes.

L'escriptor Miquel Rayó.

I a la fi varen aparèixer, després d'un parell d'anys d'absència a l'escenari puigpunyentí.

El Grup de Teatre Galatzó va presentar al poble l'obra d'en Gabriel Cortès, " Aigua de Pluja ".

Els actors, Na Maria Frontera, Na Margalida Martorell, N'Antònia Martorell, Na Margalida Morell, En Sebastià Ripoll, Antoni Ginard, Antoni Ripoll i En Bartomeu Sureda; en Jaume Ripoll com a apuntador; als efectes de só en Jordi Ensenyat; i baix la direcció d'en Francesc Marqués, varen aconseguir treure d'un públic que omplia el Saló Parroquial fins la bandera, totes les seves rialles i bamballetes.

Des d'aquí, ànims i endavant.

Així també agrair, el fet de que l'acte fos subvencionat per S'Ajuntament, la qual cosa va fer possible que l'entrada fos gratuïta per a tothom.

La Banda Municipal de Calvià, va donar Diumenge un concert a la Plaça de S'Ajuntament, posant punt i final d'aquesta manera, a la II Setmana del Llibre.

Si amb tot això, s'ha aconseguit despertar l'interès dels nins, joves i més majors de cara al LLIBRE, tots aquests actes hauran tingut raó de ser.

Avui erem a veure ANTONI SINTES CAMPS, carter del nostre poble fins la darrera del Novembre passat. El trobam a casa seva, assegut devora la xemeneia començant el foc.

UN

— Com anam Toni ?. Com ho tens per parlar amb tú, d'algunes experiències com a carter ?.

Bé, Idò en voler.

— Què recordes quan vares començar ?. El dia 11 de Maig de 1967.

— Bona memòria, i durant tot aquest temps te deven haver succeït moltes de coses ?

CARTER

Huu Huum, ja ho crec, tantes que crec que podriem omplir tota la Revista.

Abans, repartíem l'horabaixa, ja que es correu arribava damunt les 2'30h. i tan sols fa uns dos anys que es reparteix pel damatí.

RETIRAT

Jo ho podia combinar perquè feia feina a n'es trast de plaça i com que es pagava poc, donava facilitats per combinar els jornals.

Un carter té molta responsabilitat.

Qui ho veu de defora, es creu que tan sols és repartir, i això és el més senzill de tot. S'ha de tenir un temps per poder trobar a la persona, ja que les cartes o paquets va enumerats, diversos tipus de llibres, " burocràcia ", tot ha de quedar ordenat i resolt. S'ha de tenir temps per retornar la necessària, i en fi, la "burocràcia" és complicada, dur feina i estam obligats a un funcionament oficial de base, en fi, és mal d'explicar tot això és com una central emperò en petit.

Ja ho veig ja, i podriem parlar d'una altra cosa ?.

De vegades, han arribat noms de persones i adreces de fa 20 ó 30 anys, i s'ha de seguir la pista dels familiars.

Ara, la feina és augmentada molt per oficines, bancs, oficis, seguros, rebuts, propaganda, compres per correu, etc... En canvi, lo particular és lògic que hagi minvat, és fa més via amb cotxe o per telèfon.

Els telegrams es posen per telèfons, però llavonçes se'ls ha d'anar a cobrar.

A vegades he tingut que resoldre qualque assumpte, per no haver de retornar alguna cosa, ja que sé que coneguent la persona ho voldria rebre, i no ha estat pel poble me n'he fet càrrec jo. Ara bé, això es pensa amb els clients.

— Es pot perdre una carta ?.

Una carta és molt mala de perdre, ja que tot el que no vé bé, es pren nota i si és correcta, és retorna, i la central la torna a posar amb circulació. Tot arriba.

— Què pensa dels certificats, giros, etc...

Són importants i delicats. Sempre sol dur feina perquè si després qualcú reclama, és demostra, ja que hi queda constància als llibres. He arribat a qualque cas en que la persona no ha volgut firmar, creent que firmant el " conforme " de "REBUT" tenint l'obligació de complir el que aquella carta o document li fa constar.

Bé Toni, no sé si ja podriem acabar per avui ?. Ja ho trob.

— Què vol dir qualque cosa al poble ?.

Una salutació d'un carter que tant fent fred com a calor, neu o pluja, ha intentat adaptar-se al client i repartir cada dia.

NIQUEL MORA.

MALLORCA, TERRA PROMESA. P. Barceló Barceló

Recentment, a primera plana, hem pogut veure als periòdics de l'illa que una família immigrant, pare, mare i sis fills menors que acabaven d'arribar, l'únic que han trobat com a casa ha estat una tenda de campanya que uns altres immigrants els hi han deixat.

No tenen res més que el que duen damunt. Menjen de l'almoïna i de la venda de deixelles que recol·leixen del carrer.

La seva vida a Mallorca, de moment, és una tragèdia.

Perquè ells i molts d'altres com ells, venen a la nostra illa pensant que és la terra promesa, on hi ha llocs de feina de més i un alt percentatge de probabilitats de sortir de les bosses de pobresa, que hi ha a tot arreu de l'Estat Espanyol?

Les estadístiques poden ser una mentida. És ben veritat que el tant per cent d'atur a Mallorca, sobretot, als mesos d'estiu és quasi bé de plena ocupació, però no és manco cert que aquesta mateixa dada pot ser l'origen o la font que crea a l'illa una nova bossa de pobresa tan o més lamentable com les de la Península.

Un dia qualsevol del mes de Maig o Juny passejem pels entorns de Ciutat i obser-

varem que els solars no edificats, estan ocupats per barraques i tuguris d'immigrants que enganyats, han vingut per fer la temporada d'estiu, treballant en el sector d'hosteleria i no troben res.

Hem de ser sincers, Mallorca no és la terra promesa, i no hem de proclamar obertament per no enganyar a ningú.

Estam sobresaturats i la mà d'obra amb la que compta l'illa és suficient per atendre el mercat de treball.

Benvinguts sien tots els qui ens han ajudat a fer Mallorca.

Avui ja tots som mallorquins, tant els qui ho som per herència com els que ho som per adopció. Mallorca és de tots.

Però no caiguem en l'extrem de no saber planificar i dur a terme una política de població que crei expectatives, a les quals després no siguem capaços de donar satisfacció.

Els nostres serveis socials d'atenció a totes les necessitats, han de poder cobrir tot el que és humà i solidari.

Mallorca vol ser hospitalària, acollidora, solidària amb tot l'Estat Espanyol.

Però és un deure de les autoritats, informar de la realitat com és i proclamar que està saturada i compromesa amb tots els qui avui som o ens sentim mallorquins.

Cristalleria

La Mallorquina.

Miralls, tancament de galeries i banyeres.
Vidres en general.

Encàrreges a Pep d'es Forn.

Miguel Santandreu, 38 - T 46 97 86 - 07006 - PALMA DE MALLORCA

"casa diana"

MERCERIA REGALS
CERAMQUES BRODATS
JERSEIS FETS A MÀ

C/. Major, 48
PUIGPUNYENT
Teléf. 61 44 56

CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"

ESPORTS

BASQUET

No cap dubte de que el C.B.G. (Club Bàsquet Galatzó) està passant per uns moments molt delicats.

Això ho dona a entendre, la nota escrita al seu dia per la Junta Directiva i feta arribar a cada un dels jugadors i jugadores del Club.

La mateixa, vé a ésser un resum de l'actual temporada plena de dificultats, i que fa arribar a prendre mesures a l'hora de continuar a pròximes temporades.

La temporada actual, igual que a les anteriors, es va planificar en tot detall i si bé en un principi, se va atemorir que sis equips podrien ser massa, una vegada estudia des les possibilitats, totes elles varen donar positives.

Positives, però marcades per una condició, el que els jugadors i jugadores es tinguessin que comprometre a "ajudar" jugant, quan fos necessari, a l'equip superior de la seva respectiva categoria.

Tot això es devia, a que amb sis equips les plantilles serien molt curtes, però d'aquesta manera, cap esportista es quedaria sense jugar.

Ja en plena temporada, els resultats esportius no varen ésser bons per quasi cap equip, i els entrenadors, Miguel Ramon (Juvenil Femení), Antoni Betti (Cadet Femení) i en Tolo Morey el reste dels equips, varen coincidir en que la principal causa, es devia a la poca assistència als entrenaments de la majoria de jugadors-as, lo que provocava que es donassin greus deficiències físiques, tècniques i de motivació en bastants de jugadors-as, a nals partits.

Aquest fet, va provocar la deixada d'en Miguel Ramon de l'equip Juvenil Femení, sobre tot, arrel d'haver mantingut una sèrie de conversacions amb les seves jugadores perquè anassin als entrenaments, la qual cosa, la majoria no va complir.

Davant aquest fet, Antoni Betti es va tenir que fer també càrrec d'aquest equip.

Malgrat tot, no és guanyar el que priva, sino el participar i disfrutar d'un esport que ens agrada i quans més siguem, millor. Però tot això, fent-ho amb unes normes de sacrifici per l'equip, i educació i bones formes cap els entrenadors, ja que si fallen aquestes, molt malament van les coses i aquesta temporada, per desgràcia, ha estat així.

Així doncs la directiva perquè no tornin a succeir aquestes coses, anirà ant peus de plom a l'hora d'inscriure colque equip la pròxima temporada.

En quan al que la competició es refereix, tan sols queden en competició el Senior Femení, el Juvenil Masculí i el Minibàsquet Femení ja que els altres equips han acabat la seva.

A la pròxima edició sortirà les seves classificacions y comentaris.

Tolo Morey

ESPORTS

FUTBOL

Quan ja estam arribant a la recta final de la lliga i les posicions a la classificació s'es tan definint, anam veient com el nostre equip, malgrat a que no realitza una bona campanya, ocupa una posició que si bé no és alta, tampoc pareix ésser perillosa per a poder arribar a perdre la categoria.

Tolo Martorell
Porter CD. Puigpunyent

Llevat, això sí, de que els propers partits s'han de guanyar, aconseguint d'aquesta manera, els punts necessaris per a poder afrontar els darrers partits de l'actual temporada, amb una certa tranquil·litat. És així, que guanyar els partits a jugar dins propi camp, són molt importants.

Els darrers resultats obtinguts per l'equip han estat no mals, havent de destacar el bon partit realitzat davant el líder, el Rotlet, en la seva visita a la nostra localitat a on tan sols va aconseguir un empat a un gol, i als darrers minuts.

Amb la lluita de rivalitat davant l'Esportles que, ocupa un lloc alt a la classificació, es va aconseguir una angustiosa però treballada victòria per un gol a zero.

Mentres que a la visita al colista, el Llosetense, es va aconseguir la primera victòria aquesta temporada en camp contrari, per un contundent zero a quatre.

A destacar que el partit a jugar dins el Porreres, enfront del titular, no es va jugar per culpa de que l'arbitre no es va presentar, es jugarà segurament el 26 de Maig.

REGIONAL

BUGER-BARRACAR.....	0-4
S'HORTA-PLA NA TESA.....	0-1
LLOSETENSE-PUIGPUNYENT.....	0-4
ESPORLAS-CAMPANET.....	2-0
PORRERAS-CALVIA.....	2-0
JUV.SALLISTA-MARIENSE.....	4-2
PORT SOLLER-MINERVA.....	(Suspendido)---
ROTLET-ALTURA.....	7-0
BINISALEM-CASCONCOS.....	2-1

1. ROTLET	27	22	2	3	91	23	46	+20
2. Binisalem	27	19	6	2	66	28	44	+18
3. Cas Concos	27	12	9	6	49	24	33	+7
4. Pla Na Tesa	27	12	9	6	56	39	33	+5
5. Juv.Sallista	27	13	6	8	82	53	32	+4
6. Esporlas	27	12	7	8	54	41	31	+3
7. Port Soller	26	10	10	6	43	34	30	+6
8. Barracar	26	11	5	10	71	61	27	-1
9. S'Horta	27	8	10	9	40	49	26	-2
10. Buger	27	9	8	10	38	47	26	-2
11. Puigpunyent	27	9	7	11	50	43	25	-3
12. Mariense	27	9	6	12	52	67	24	-2
13. Porreras Al	27	7	9	11	35	42	23	-5
14. Campanet	27	7	8	12	36	52	22	-4
15. Altura	27	8	6	13	42	73	22	-4
16. Minerva	26	5	6	15	45	72	14	-10
17. Calvia	27	4	4	19	36	86	12	-14
18. Llosetense	26	3	4	19	36	89	10	-16

supermercat

GALATZÓ

CARNICERIA, CHARCUTARIA I MERCERIA
Tel: 614315. Servici a domicili

SUSCRIVIU-VOS A
GALATZÓ

TALLERS

J. B. JAUME

XAPA I PINTURA

C/. General Riera, 138 - Tel. 20 66 17 07010 PALMA

FONTANERIA Y CERRAJERIA

GOMIS

ANTONIO GOMIS CALDENTEY

Ctra. Nova de Estellenchs, 16

PUIGPUNYENT

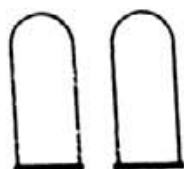

BAR RESTAURANT
PLA DE SA SINIA

Servels de:

**NOCES • COMUNIONS
FESTES • CUINA TIPICA**

CARRETERA DE PUIGPUNYENT - Km. 14 TELÉFONO 61 40 57

CAFETERIA - RESTAURANT
ES PONT

C/. Sa Traversia, 2 - T. 01 40 31
PUIGPUNYENT

PANADERIA PASTISSERIA **VIDAL**

David Palacios

• •
**ELABORACIÓ
PRÒPIA**

SERVEI A: CALVIA I STA. PONSA

PUIGPUNYENT C. Travesia n.º 26 Tel. 61 42 05

**Ses
Cotzeries**

C/. Major